

کهی وه چان دهستم به خو نندنه وه کرد؟...ئه حمهد کامهران

سهره تای دهست پښه کردنم بښه خو نندنه وه دهگه نندنه وه بښه سا ښی (2015) که ئه وکات له پښه لی 10 ی ئاماده یی بووم، ژښه کیان داوام له خا ښی کښه کردوم مام ښتا (ته ها ئاغا جان) کرد که کتښه کی فلسفه فهم پښه بدات بښه ئه وه ی بیخو نمنه وه ،چوونکه من له و قښه ناغی ژیا نمنه وه ئاره زووم بښه شته نه ښنی و ئا ښه کان دروست بوو به تایه تیش با به ته فلسفه فیه کان، به ښام خا ښم ه تی کرده وه که کتښه کی فلسفه فهم پښه بدات، پښه گوتم: جار ښه کتښه بی فلسفه بښه تښه زووه ، هه رچه ندهش که خا ښی هونه رمه ندو ښه ښبیر ښکی به توانا و لښه اتوو بوو، وه هه روه ها خا ښی به به رده وامی کتښه ب و ښه ژنامه کان له ژښه ر با ښی خا ښی داده نا وه له گه ښه ئه وه شدا به رده وام ده یگوت: مښه ف به خو نندنه وه جوانه له گه ښه ئه وه شدا سیمای پښه شکه وتنی پښه وه دیار ده بښه ت، به ښام هه ستا کتښه کی تری پښه دام به ناو ښشانی (پښه ناسه کانی ژیان) که له لایه ن هیمداد دښه شاده وه نو سرا بوو کتښه کی کورت و پوخت بوو، ئیتر له پاش خو نندنه وه ی ئه و کتښه به وه من ئاره زووی خو نندنه وه م بښه دروست بوو، له پاشان بښه یارم دا که ئیتر به رده وام بم له خو نندنه وه پاش ته واکردنی ئه و کتښه به ی که خا ښم به منی دا بوو ښه استه خ ښه ښستم به ره و کتښه بخانه بښه ئه وه ی کتښه کی فلسفه بکښم که به ناوی قوتا بخانه فلسفه فیه کان بوو به ښام ئه وه م به بیر نایه ته وه که له لایه ن کښه وه نوو سرا بوو ، به ښام له کښه تایي دا قسه که ی خا ښم زښه ر است بوو که گو تی: کتښه بی فلسفه بښه تښه جار ښه زووه، کاتښه لاپه ه به لاپه ه خو نندنه وه لاپه ه کانی نزیکه ی 400 به ره و سهره وه بوو نم توانی ئه و تښه گه ښشته ئه و تښه یه م بښه ئه و کتښه به دروست بښه ت به ه ښی ئا ښه زی وشه کا نیه وه .

▪ خو نندنه وه لابر دنی ئازاره کانی نښو مښکه، وه هه روه ها خو نندنه وه فراو نکر دنی ښاده به ده ری مښکه کان که هیچ کاتښه نا هښه لښت مښکی مښه فه کان بچووک بښنه وه . هه رچه نده به رده وامیم له گه ښه خو نندنه وه جارو باریش ئاره زووی نویسن له خه یال مه وه دروست ده بوو، به ښام گرنگیم به و خه یال م نه ده دا ، به ښام پاش تښه پیه بوونی پښه نج سا ښه سهر خو نندنه وه م ئاره زوویه کی نویسن بښم دروست بوو که وای لښه کردم دهست بکه م به نویسنه وه، به ښام له پاش دوو نویسنم و

بـا وکرنه وه یان له ژنامه کان و ما پـه ره کاند، که ئیتر
بـ یارم دا واز بهـنم له نویسنه وه ، بهـام له هه مان کاتیشدا
ئو بـ یارم نه توانی جـبهـجـی بکهـم، چوونکه ههر چـن
له سه ره تادا خـشه ویستیم بـ خوـندنه وه درووست بوو، به هه مان
شـوهـش خـشه ویستیه کیشم بـ نویسن درووست بوو، بهـام نازانم
که چ کاتـک خـشه ویستیه کهـم بـ نویسن له دهـست دهـدم، بهـام
له دهـست دانی خـشه ویستیم بـ خوـندنه وه شـتـکی مهـحاله تهـنیا
به مردن دهـبـت له دهـستی بدهـم، بهـام ئه وهی که ناوی
نویسنه وه یه بهـرده وام له سهـر پهـتـکی باریکـ اوهـستاوه که
دهـتوانـت له ههر کاتـکدا ئو په ته ببـت و جارـکی تر
درووستی نه که یته وه.